

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ-

ਹਰਿ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ। ਬੈਕਰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਅਪੀਲੈਟ

ਬਨਾਮ

ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ

ਅਫਸਰ, ਦਿੱਲੀ, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ- ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1952 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 146

ਬਿਲਡਿੰਗ ਗ੍ਰਾਂਟ—ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛਾਉਣੀ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ— ਇਕ - 1955
 ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ
 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ—October, 21st
 ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਿਬਡ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ
 ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ— ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰੁੱਖ—ਅਜਿਹੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਦਾ
 ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦਾ—ਅਜਿਹੇ ਰੁੱਖ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰੱਖਤ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਾਈਟ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਾਈਟ ਦਾ ਮਾਲਕ ਉਸ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਈਟ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁੱਖ ਵੀ।

ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਰੱਖਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਰੁੱਖ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਧੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਮਾਲਕ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚਾਹੇ ਦਰੱਖਤ ਸਵੈ-ਚਾਲਤ ਜਾਂ ਜੰਗਲੀ ਵਾਧੇ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹੋਣ, ਉਹ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਮੈਕਸਿਮ ਕੁਇਕੁਇਡ ਪਲਾਂਟੈਟਰ ਸੋਲੋ ਸੋਲੋ ਸੇਡਿਟ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਭਾਵ, ਜੇ ਕੁਝ ਮਿੱਟੀ 'ਤੇ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-

ਸ੍ਰੀ ਟਿਕਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ। ਅੰਬਾਲਾ ਮਿਤੀ 20 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਸ. 1951. ਸ੍ਰੀ ਡਬਲਯੂ. ਆਗਸਟੀਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ। ਮਿਤੀ 21 ਨਵੰਬਰ, 1950, ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। 96 ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਬੰਗਲਾ ਨੰਬਰ 14 ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ' ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦਰੱਖਤ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਨ ਸੰਪਤੀ ਹਨ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ-

ਨਿਰਣਾ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਠੀ ਹੈ ਕਿ ਬੰਗਲਾ 14 (ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 104) ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦਰੱਖਤ ਨਿਰੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਵੱਲੋਂ ਕੋਟੇ ਗਏ ਦੋ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 96 ਰੁਪਏ ਹੈ

ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੰਬਾਲਾ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

Hari Kishan
Dass, Banker
v.
Union of India
through
Military Estate
Officer, Delhi

ਇਸ ਐਪ ਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਤੱਥ ਸਮੱਗਰੀ ਹੁਣ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਅੰਬਾਲਾ ਫ਼ਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 12 ਸਤੰਬਰ, 1836 ਨੂੰ, ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕਾਉਂਸਲ ਦੇ ਇੱਕ "ਆਰਡਰ ਨੰ. 179" ਨੂੰ ਫ਼ਾਉਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਢਾਂਚੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸਾਈਟ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 1836 ਦੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਬੰਗਲਾ 1887-88 ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਦਰਖਤ ਕੱਟੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 30 ਅਕਤੂਬਰ 1947 ਨੂੰ ਦਰਖਤ ਕੱਟੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹਟਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਗ੍ਰਾਂਟ 1836 ਦੇ ਆਰਡਰ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਇਹ ਦਰਖਤ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-

“ਕੋਈ ਵੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਹਰ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ:-ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁੜ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜੋ ਕਿ ਉਸਾਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

Hari Kishan
Dass, Banker v.
Union of India
through
Military Estate
Officer, Delhi

ਸੈਕਿੰਡ:- ਜ਼ਮੀਨ, ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ ਮਕਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ - ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਜਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ, ਜਦੋਂ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

Bishan Narain,
J.

ਤੀਸਰਾ:-ਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ' ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਵਰਣਨ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਫੌਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਫਸਰ ਕਮਾਂਡ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ. ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਹੇਠ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ.

ਚੌਥਾ:-ਜਦੋਂ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਨਰਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਕਾਨ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 5,000 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਹਾਮਹਿਮ ਕਮਾਂਡਰ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦਰੱਖਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦਰੱਖਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਹੁਣ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਨੂੰ 1836 ਦੇ ਆਰਡਰ ਵਿਚ ਦਾਸ, ਬੈਂਕਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਗਰਾਂਟੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 6। ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ 'ਭਾਰਤ ਹੇਠਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ' ਜਿਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ

ਇਹ ਆਰਡਰ ਖੁਦ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦਿੱਲੀ
ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਰਾਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ।

ਬਿਸ਼ਨ

ਨਗਇਣ, ਇਸ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ 1
ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ 1836 ਦੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦਰਖਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ
ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਹੁਣ ਪੈਰਾ 2 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਜ਼ਮੀਨ, ਭਾਵ, ਸਾਈਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।
ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਇਹਨਾਂ ਰੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ
ਅਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ "ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ 'ਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ
ਲੀਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਘਟਨਾ ਹੈ; ਜਾਂ, ਦੂਜਾ, ਕੁਝ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ; ਜਾਂ, ਤੀਸਰਾ, ਲੀਜ਼
ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਕਸਟਮ ਦੇ ਤਹਿਤ; ਜਾਂ ਚੌਥਾ, ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ
ਤਹਿਤ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਰਟਨਜੀ ਐਡੁਲਜੀ ਸ਼ੇਟ ਬਨਾਮ ਤੰਨਾ ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਕੰਜ਼ਰ ਵੈਟਰ (1)*
ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਰਿਵਾਜ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ
ਹੀਂ। ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। -
ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ
ਉੱਤੇ ਦਰਖਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ ਦੀ
ਜ਼ਰੂਰੀ ਘਟਨਾ ਹੈ।

੧ ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਟ 'ਤੇ
ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਦਰਖਤ ਕੱਟੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ
ਕਿ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ
ਕੇਸ,

ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਅਤੇ 4, ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਰਖਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ' ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਾ 2 ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਅਫਸਰ, ਦਿੱਲੀ ਮਕਾਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦਰੱਖਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ "ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ" ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਬਦ "ਘਰ, ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ" ਆਉਂਦੇ ਹਨ- ਜੇ ' ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਖ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

"ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ" ਸ਼ਬਦ ਰੁੱਖਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਜਾਇਦਾਦ" ਕਿਸੇ ਲੇਖ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਪਰ ਉੱਚ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ "ਘਰ" ਜਾਂ "ਇਮਾਰਤ" ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1836 ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ *ਹਰੀਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ ਰਾਜ* (1) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਾ ਯੁੱਧ ਦੀ ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬੰਗਲੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1836 ਦੇ ਆਰਡਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਰੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਬਗੀਚਿਆਂ ਆਦਿ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੈਰਾ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਸਿਰਫ "ਇਮਾਰਤਾਂ" ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ-

"ਕੁਝ ਵੀ ਜੋ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਜਾਂ ਅਨੰਦ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਾਈਟ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੱਕ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ

ਕਿ ਦਰੱਖਤਾਂ ਅਤੇ ਬਗੀਚਿਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਭੱਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੰਗਲੇ ਦੇ
ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

Hari Kishan
Dass, Banker
v.
Union of India
ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ through

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਾਈਟ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਸਾਈਟ ਦਾ ਮਾਲਕ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜੋ-

ਉਸ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਈਟ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁੱਖ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਓਪੀਨੀਅਨ ਵਿਚ 1836 ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। *ਰਟਨਜੀ ਐਡੁਲਜੀ ਸ਼ੇਟ ਬਨਾਮ ਕਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਤੰਨਾ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਤ (1)* ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦਰੱਖਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਲਕੀਅਤ ਲਈ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ. ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਰੱਖਤਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦਰੱਖਤ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਕੋਲ ਸਨ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਰੱਖਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ. ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਦਰੱਖਤ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਧੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਾਧੇ 'ਤੇ ਮੱਧਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਲੈਨ 1 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਮਾਲਕ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀ-ਆਰ

ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਰਖਤ ਸਵੈ-ਚਾਲਤ ਜਾਂ ਜੰਗਲੀ ਵਾਧੇ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜਾਂ ਦਾਸ, ਬੈਂਕਰ ਹਨ ਜੋ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ।

Union of India ਜੋ ਉਹ ਖੜੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਮੈਕਸਿਮ ਕੁਇਕੁਇਡ ਪਲਾਟੈਟਰ
through ਸੋਲੇ ਸੋਲੇ ' ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ

ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਸਿਡਿਟ, ਭਾਵ ਜੋ ਵੀ ਮਿੱਟੀ 'ਤੇ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਫਸਰ, ਦਿੱਲੀ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਹਰੀ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਗਾਇਣ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ

ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ ਨੇ ਕੌਂਸਲ ਵਿਚ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਮਿਸਟਰ ਡੀਈ ਰਿਵੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਫਲਸੌ, ਜੇ., ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਫੀਸ ਆਦਿ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗੇ ਦਰਖਤਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਦਰਖਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਫਾਲਸੌ, ਜੇ. ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟੇ ਗਏ ਦਰੱਖਤ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੇ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਦਰੱਖਤ ਕੱਟੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ ਹੈ। 96.

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ